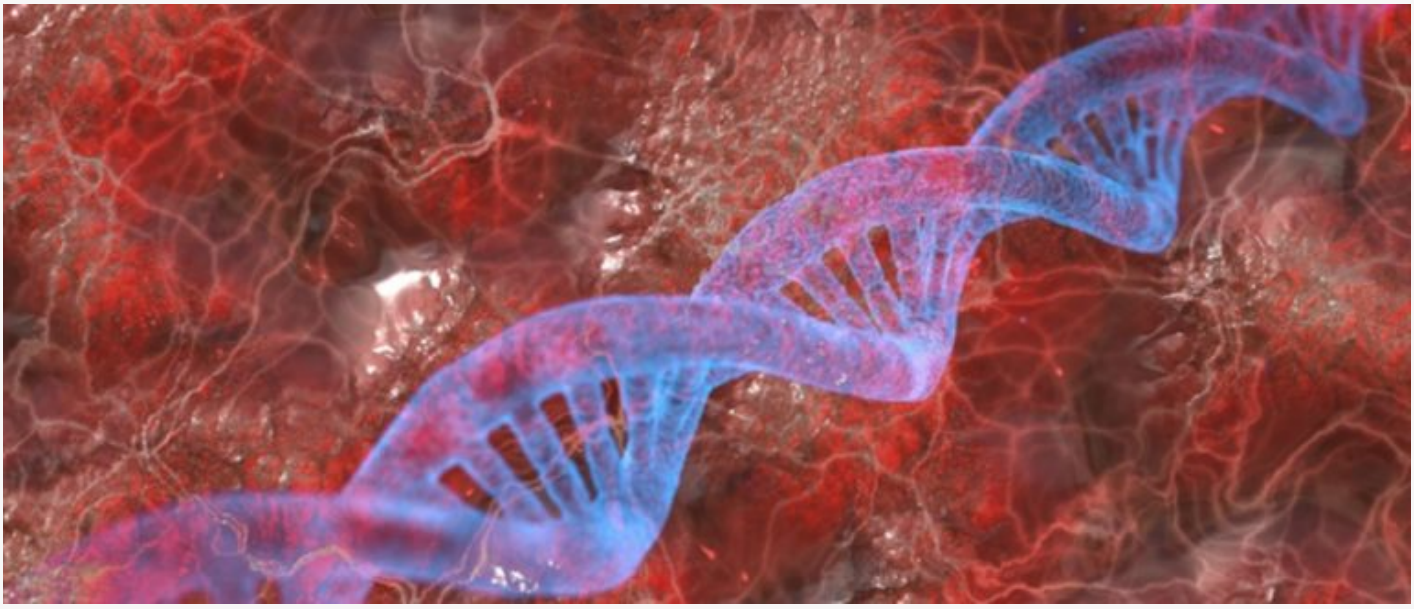
İnsan DNA’sındaki sırlar

“Mitokondriyal Havva”: Kâinat kitabından Darwin’e bir cevap

Tıp biliminin, her geçen gün insan bedeninin farklı bir yönünü, yeni bir inceliğini keşfetmesiyle, insan adlı kudret kelimesinin harikalıkları ve onu halkeden Sanatkar’ın, bu kelimeyi yazan Kâinat Kitabı Yazarı’nın mükemmelliği daha belirgin olarak ortaya çıkıyor. Sanki Zülkemal, zaman sahifesinde kâinat kitabını yazarken, her geçen gün eklediği yeni satırlarla şuur sahiplerini yönlendirirken, kitapta gizlenmiş şifreler, asırlardır saklı duran sırlar da yavaş yavaş açığa çıkıyor ve Sani’in tahdiş, tazim ve tespit edildiği dillerin sayısını daha da artırıyor.

Hücre bu dillerden yalnızca biri ve her beden trilyonlarca hücrenin diliyle Sanatkar’ı tespih ediyor. Ve milyarlarla ifade edilemeyen sayısız canlı türünde zamana yayılmış bir sonsuzluk ifadesi gibi sürekli, kesintisiz devam eden bir terennüm ve ruhları kabartan manalar kâinat kitabını her an dolduruyor. Sürekli bir değişim ve çok küçük zaman dilimlerinde ard arda okunan bir kitap.

Son dönemlerde kâinat kitabında ifade edilen yeni kelimelerden biri, “mitokondriyal Havva” terimi. Bu terimin, daha önceki “Mana-i Harfi” yazılarında uzunca bahsettiğimiz ve pek çok harikalıklarını gördüğümüz mitokondri ile yakından alakalı olduğu, zaten terimin ifade şekli ile anlaşılıyor. Bir dizi solunum zinciri kompleksi ile hücre için gerekli enerjiyi üretme hizmetinde istihdam edilen hücre içi bu organellerde çember şeklinde tek kromozomlar yer alıyor. Bu kromozomlar 13 proteinin ayrıca çeşitli RNA’ların ve bazı enzimlerin kodlanması için bir şifre vazifesi görüyorlar. Her hücrenin sitoplazmasında birkaç yüz mitokondri bulunuyor.

Hz. Havva ve mitokondri kelimelerinin bir araya getirilmesinin gerisinde, kâinatın en yaldızlı kelimelerinden insanın kendini anlama ve orijinini bulma gayretleri şeklinde ifade ettiği manalar yatıyor. “Türlerin dönüşümü mü, tabii seleksiyon mu, yoksa semavi kitapların ifade ettiği gibi dünyaya gönderilen iki insan, Hz. Adem ve Hz. Havva mı insanlığın menşeini oluşturuyor?” Düşündüğü için var olduğunu ifade eden insan, bu özelliği gereği nasıl bir tarihi seyirden sonra bugünlere geldiğini, elbette merak ediyor. Tıbbın, antropolojinin, tarihin ve daha pek çok bilim dalının temel meselelerinden biri bu. Belki, “Necisin, nereden geliyorsun, nereye gidiyorsun?” gibi soruların da ışığı ve insan hayatındaki muhteşem sırların çözümü buradan kaynaklanıyor.

Sani-i Kadir, insan kelimesiyle yazığı kitabın hücre harfindeki mitokondri noktasına, yine “mitokondriyal DNA” diye bir kitapçık yerleştirmiş. Bu kitapçık ya da bu şifrecik yukarıda sıralanan vazifelerinin yanında, Sani’in tıp adamları vasıtasıyla ifade ettiği, insanın aslına ışık tutan bir mana da kazanmış. İnsanın bir programı veya fihriste şeklindeki ifadesi olan çekirdeklerdeki 46 kromozom anne ve babadan gelen 23’er kromozomla teşkil edildiği için, bunlardaki şifrelerle geriye doğru gidiş çok kompleks bir hale gelmiş ve asırlar boyu değişe değişe asıl kaynakla ilgili bilgilerin şu

anki kodlardan ortaya çıkarılabilmesi imkânsız hale gelmiştir.

Ancak Hakim-i Mutlak, insan aklına hitaben yazageldiği kitabında gizlediği bir noktacık olan mitokondriyal DNA ile dünya içinde insan türünün gelişimine ışık tutacak ve orijinini ortaya koyacak bilgiler dercetmiş. Bu şifre nesilden nesile geçişte çekirdektekiler gibi değişikliğe uğramıyor. Çünkü mitokondri insanın ilk hücresini, zigotu teşkil etmek üzere bir araya getirilen yumurta ve sperm hücrelerinden yalnızca yumurta içine yerleştirilmiş. Dolayısı ile yalnızca annelerden gelen bir silsile takip ediyor ve babanın bir katkısı olmadığı için değişikliğe uğramıyor. Bu da insanın önüne, ilk annenin mitokondriyal DNA'sına ve burada kayıtlı kodlara ulaşmak için bir kapı aralıyor. **İlk anne bütün semavi kaynaklarda Hz. Havva olduğu için de mitokondrideki DNA şifreleri ile ulaşılan veya ulaşılması planlanan ilk anne de "mitokondriyal Havva" olarak adlandırılıyor.**

Aralanan bu kapıdan ilk girenlerden biri, İngiliz bilim adamı Bryan Sykes olmuş. 6000 Avrupalının mitokondriyal DNA'sı üzerinde yaptığı araştırma sonucunda, bunlarda yedi farklı genetik şifre olduğunu ortaya koymuş. Bundan çıkan sonuç, Avrupalının farklı klanlar oluşturan yedi anneden üreyen bir nesil olduğu. İncelemeler bu annelerin yaklaşık 45.000 yıl önce yaşadıklarını ortaya koymuş. Bryan Sykes bu annelere Ursula, Xenia, Tara, Helena, Katrine, Valda ve Jasmine isimlerini vermiş. Bu yedi farklı genetik özellikteki annenin ise bugünkü Afrika'da yaşayan üç farklı genetik özellik taşıyan annelerden gelen nesiller olduğu, yani Afrika'daki üç farklı klandan türediği düşünülüyor.

Geçmişteki anneler ile genetik açıdan bağlar kurmamıza imkân tanıyan bu yeni gelişmeler ve bu doğrultuda yapılan araştırmalardan bir başkası, modern insanın atalarının 200.000 yıl önceye kadar uzadığını ve anneler şifresi ile geriye gidildiğinde ilk annenin yani Hz. Havva'nın yaklaşık 200.000 yıl önce Afrika'da yaşamış bir bayan olduğu düşünülüyor. Yine bu türden araştırmalar Hz. Adem'in, Hz. Havva'dan 84.000 yıl sonra yaşadığını iddia ediyorlar.

Elbette kâinat kitabındaki sınırlı ve bir ölçüde net olmayan ifadelerle ve insanın belirli bir yere kadar uzanan sınırlı kabiliyetleri ile hakikatin tam ve net olarak ortaya konabilmesi mümkün değil. Her konuda olduğu gibi, bu konuda da asıl muteber olan ifadeler, semavi kitapların ve makam-ı âlâdan bakışı ile Kur'an'ın ifadeleri olmalı. Gavvas dalgıçlar misali araştırmacıların ortaya koydukları bilgiler, ancak hazinenin farklı zenginliklerini de görmemize yardımcı olup, şükrümüzü artırıyor. Yoksa dar bakışları ve sınırlı idrakleri ile ortaya koydukları ifadelerin hakikatin kendisi olduğunu düşünmek veya hakikati bunlardan ibaret zannetmek büyük bir yanılgı olur. Ancak bu noktada ilginç olan, Hakim-i Mutlak'ın Kur'an-ı Mübin'de şifrelediği Kitab-ı Mübin olan kâinatta da Darwin'in Evrim Teorisi gibi dar bakışlara ışık tutacak, insanlığın orijini ve zaman içinde gelişimini aydınlatacak bilgileri netleştireceğine dair işaretler ortaya koyması. Artık bilim de kâinat kitabını okurken, insanlığın bir "ilk anne"den geldiği noktasına ulaşmakla semavi dinlerin ifade ettiği Hz. Adem ve Hz. Havva hakikatine adım adım yaklaşıyor. İnanan insanlar ise ne kadar sağlam kaynaklar olduğunu görmekle, sahip oldukları hakikatleri zamanın tefsir etmesinin muhteşem güzelliğini ve huzur verici şükrünü yaşıyor.